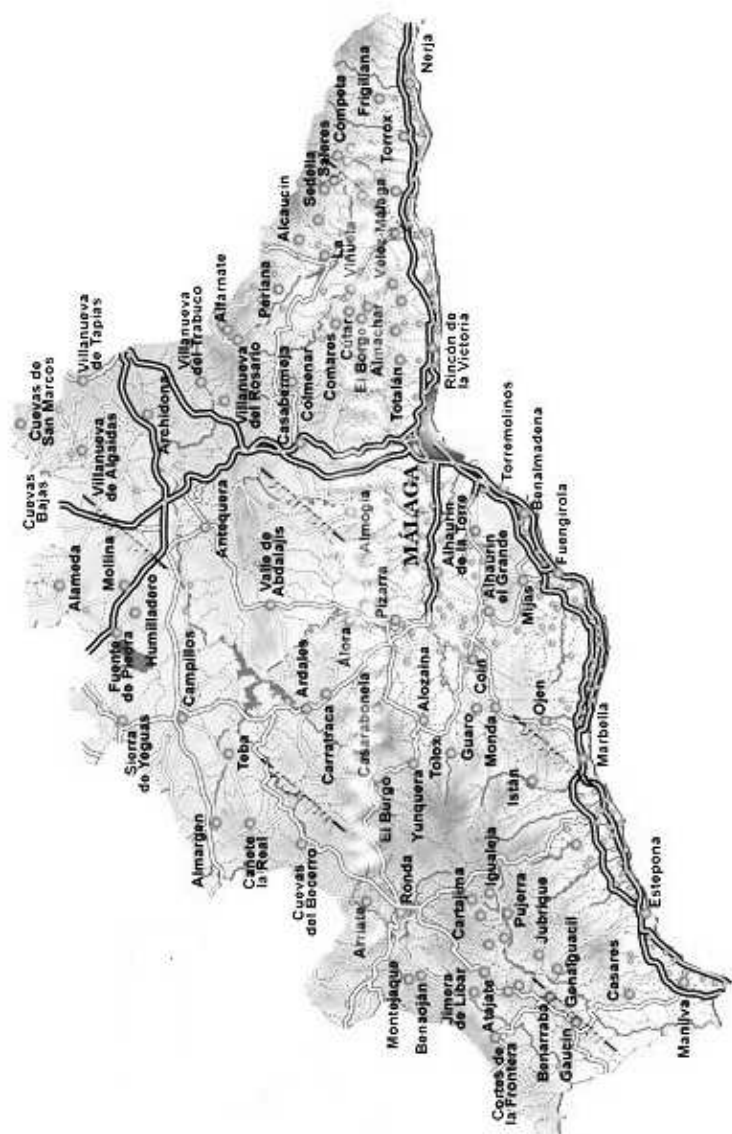

Feestelijke
COSTA DEL SOL

Feestelijke COSTA DEL SOL

Hugo Renaerts

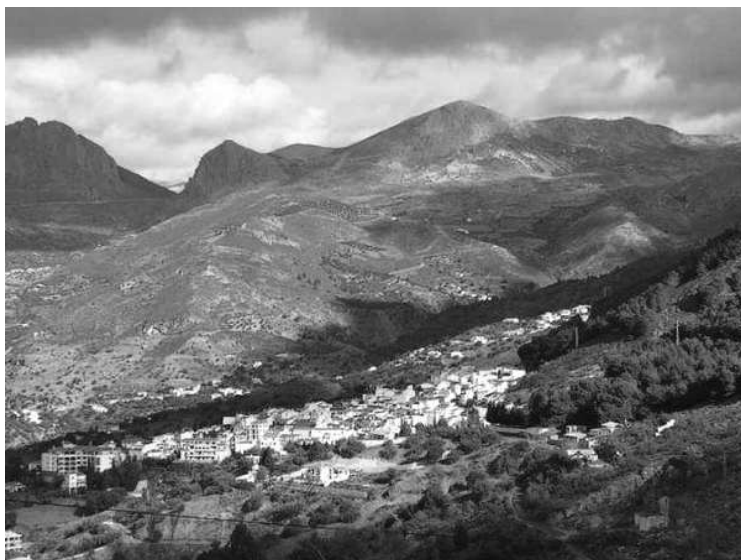
Inhoud

Alcaucín	7	Colmenar	65
Alfarnate	10	Comares	67
Mudéjarstijl	14	El Burgo	69
Alfarnatejo	16	Meikruisen	71
Alhaurín de la Torre	17	Estepona	72
Alhaurín el Gande	20	Frigiliana	76
Gewesten	22	Fuengirola	78
Almogía	23	Gaucín	81
Álora	26	Genalguacín	84
Alozaina	29	Candelaria	86
Alameda	32	Guaro	87
Moren	34	Istán	88
Almachar	37	Málaga	90
Antequera	38	Manilva	93
Archidona	40	Marbella	95
Natuurparken	43	Virgen del Carmen	98
Atajate	44	Mijas	99
Benalmádena	45	Monda	101
Benarrabá	48	Nerja	103
Campanillas	50	Rincón de la Victoria	106
Carratraca	51	Ronda	109
Cártama	54	Flamenco	112
Casabermeja	56	Salares	113
Corpus Christi	59	Torremolinos	114
Casarabonela	60	Vélez-Málaga	117
Casares	62	Yunquera	121
Coín	63	Flamencojurken	124

Alcaucín

Alcaucín ligt in het noorden van het gewest Axarquía, tussen de sierra de Tejeda en de sierra Periana, tussen het spectaculaire ‘Boquete de Zafarraya’ en de bergen van Axarquía. De inwoners zijn ‘alcaucineños’ maar worden ook ‘tiznaos’ genoemd.

Gelegen in de Sierra de Tejeda is het gebied vrij abrupt met veel bergen en veel niveauverschil, van 2065 naar 200 meter op de Puente Don Manuel.

Monumenten:

De kerk van Nuestra Señora del Rosario uit de achttiende eeuw met een eenvoudige gevel. De kapel van Jesús del Calvari, gebouwd in de zeventiende eeuw. De fontein in de calle La Fuente.

Verder zijn interessant de ruïnes van de stad Zalia, een oude versterkte stad bij de paso de Zafarraya.

Sommige auteurs denken dat dit de Fenicische stad Tágara was, anderen denken aan het mythische Odiscya. De stad werd in de vierde eeuw verlaten en later ontstond de legende over een aanval van adders.

De ruïnes van het kasteel van Zalia liggen tegenover het dorp, op de andere oever van de rivier, op een heuvel langs de oude weg tussen Granada en Málaga. Het zou een van de oudste burchten zijn, al gebouwd door de Feniciërs en later herbouwd door de Arabieren, die een dubbele ommuring aanlegden. Het kasteel werd veroverd door de Katholieke Koningen in 1485 en daarna diende het als gevangenis voor de *moriscos*.

Rond het kasteel doen enkele verhalen de ronde. Het kreeg de naam van koningin Zalia, die elke dag naar de rivier afdaalde om zich te baden. Toen de bisschop van Málaga, Salia Patricio, er niet in slaagde om de inwoners van de burcht tot het christendom te bekeren, werden die door God gestraft. De aarde opende zich en er verschenen giftige adders die de hele dag de inwoners beten, zodat ze dienden te vluchten en de burcht onbewoond achter lieten.

Feesten

- Op 5 januari de optocht van de Drie Koningen.
- Rond 20 januari het feest van San Sebastián, patroonheilige van het dorp.
- Carnaval.
- Het feest van San José rond 19 maart.
- In de tweede week van mei het cultureel festival.
- Rond 15 mei de bedevaart van San Isidro met de bestijging van het Alcázar, een recreatiezone op 5 kilometer van het dorp in het natuurpark sierras Tejeda y Almijara.

Het Alcázar

- Kermis in de laatste week van juni.
- In de eerste week van augustus hoofdfesten. Tijdens deze feesten wordt op vrijdag het **Festival de Cante Flamenco** gehouden, een belangrijk festival in de streek waar rond de 5000 toeschouwers op af komen. De entree is gratis.
- Op 15 augustus feest in de wijk 'Espino'.
- Op 7 en 8 september feest van de Kandelaars. Overal worden overtollige en nutteloos geworden zaken verbrand. De traditie komt voort uit het verbranden van de resten van de oogst in vroeger tijden.
- Het eerste weekend van november viert men het kastanje-feest, gepaard met het uitdelen van andere versnaperingen en anijsdrank.

Alfarnate

Alfarnate ligt in het gewest Axarquía, grenzend aan de provincie Granada.

Monumenten:

In het dorp valt het gemeentehuis op, een gebouw uit de zestiende eeuw, rustend op bogen. Het is het oudste gemeentehuis van de provincie Málaga, daarvoor een beurs.

De kapel van Nuestra Señora de Monsalud ligt op een heuveltje in het dorp. De kapel werd gebouwd in de zestiende eeuw. De authentieke gevel is uniek in de provincie.

In het hoofdaltaar valt een retabel op in neobarok uit het midden van de twintigste eeuw.

De parochiekerk is opgedragen aan Santa Ana en is artistiek gezien het belangrijkste gebouw, eveneens uit de zestiende eeuw. De kerk heeft een mudéjartoren van drie etages.

Vermeldenswaard waren de twee bakstenen bruggen over de Arroyo del Palancar die het dorp in twee verdeelt en die afgebroken werden. Onder luid protest van de bevolking, maar volgens het gemeentebestuur noodzakelijk om de uitbreiding van het dorp niet in de weg te staan.

Feesten:

- Op 2 februari viert men het feest van de ‘Candelaria’ (Lichtmis). De inwoners vervaardigen stropoppen die verbrand worden op grote brandstapels.

- Met de Goede Week zijn er processies op Witte Donderdag en Goede Vrijdag, maar het bijzondere in dit dorp is de ketelmuziek die de kinderen maken, door het dorp trekkend op Paaszaterdag om de Verrijzenis van Jezus aan te kondigen.

- Op 25 april wordt San Marcosa gevierd in openlucht. De inwoners van het dorp nemen bijna allemaal deel aan de ‘Sanmarqueo al campo’. Het is geen geschikte dag om het dorp te bezoeken, want dat is zo goed als leeg.

Totdat de avond is gevallen. Dan wordt het beeld van de Virgen de Monsalud van de kapel in processie naar de kerk gebracht. Daar blijft het een hele tijd en is present bij de communie van de kinderen in mei. Later, met het feest van San Antonio in juni, wordt het beeld weer naar de kapel gebracht voor de rest van het jaar.

- San Isidro wordt gevierd rond 15 mei. San Isidro is de patroonheilige van de landbouwers en het dorp is altijd een landbouwdorp geweest.

Het beeld van de heilige wordt naar de velden gedragen om die te zegenen.

- Op 13 juni is het de beurt aan San Antonio om geëerd te worden met een kermis.

- Maar wat later, op 24 juni, moet hij al de plaats ruimen voor San Juan met een nachtelijk feest.

- Rond 12 september viert men feest ter ere van **de Virgen de Monsalud**. Hier zegt men gewoon 'La Fiesta', hét feest.

Het is het belangrijkste feest van het dorp en tijdens deze feesten worden ook de ambassades van moren en christenen gehouden. Dit werd definitief terug ingevoerd in de jaren '90 na een lange tijd van 'welles-niets'. Dit onderdeel verdween na de Burgeroorlog, maar kreeg nu definitief weer een plaats.

Er zijn maar vier dorpen in de provincie Málaga die deze feesten kennen. Naast Alfarnate krijgen moren en christenen het ook met elkaar aan de stok in Atajate, Benadalid en Benalauria.

In Alfarnate begint alles op 12 september met een speciale mis ter ere van de Virgen de Monsalud.

In de kerk zitten de ridders van de twee kampen op de eerste rijen, maar ieder aan een verschillende kant en ze doen alles omgekeerd. Als de christenen op het goede moment gaan zitten, staan de moren recht en omgekeerd.

Op het einde van de mis maakt de kapitein van de christenen een ‘revérence’ voor het beeld van de Virgen, bekend als ‘La Cortesía’. Hij draagt hierbij een zware vlag, de oude standaard van de Virgen de Monsalud, eigendom van de parochie en een kopie uit 1891 van een veel oudere standaard.

De ambassade gaat over het teruggeven van het beeld van de Virgen de Monsalud, dat door de moren werd gestolen. Na vele dialogen, waarbij men niet tot een akkoord komt, vallen de christenen aan en veroveren opnieuw het beeld, dat naar het dorpsplein wordt gedragen en door de kinderen met bloemen wordt versierd.

